

інтеграції підприємств – франчайзингу, субконтрактингу, що значно послаблює їх позиції на вітчизняному ринку та перешкоджає виходу на зовнішні.

Така ситуація супроводжується рядом екстерналій: волатильність світових цін впливає на внутрішні ціни; існує залежність збалансованості внутрішнього попиту та пропозиції від світової ринкової кон'юнктури; стимулюється орієнтація на експорт продуктів низького рівня переробки та сировини, що перерозподіляє внутрішні ресурси на їх користь і стримує розвиток підприємств харчової промисловості з високою часткою доданої вартості.

У рамкових документах зі сталого розвитку перед виробниками поставлено завдання: наростити питому вагу продукції харчової промисловості та переробки сільськогосподарської сировини у експорті до 65%.

На наш погляд, технічне переозброєння, модернізація та реконструкція підприємств на основі використання інноваційно-інвестиційної моделі розвитку дозволить перейти до сучасних технологічних укладів і забезпечить дотримання вимог щодо якості, безпеки та екологічності продуктів харчування.

ПЛАНУВАННЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

Міненко О.С., гр. Е-27

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **П.В. Смірнова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сьогодні, враховуючи стрімкий розвиток економіки та зростання конкуренції, кожне підприємство знаходиться у постійній боротьбі за лідируючі позиції на ринку. І тому, отримання прибутку та здобуття конкурентної переваги є першочерговою метою здійснення господарської діяльності будь-якого підприємства. Підвищенню конкурентоспроможності та прибутковості підприємства сприяє правильно налагоджена та організована система управління.

Проблема управління витратами підприємств є однією з найважливіших і найбільш важких проблем для підприємницьких структур. Від рівня і динаміки витрат залежать не тільки фінансові результати окремих підприємств і їхніх структурних підрозділів, а ефективність формування національного доходу на рівні держави взагалі.

Метою управління витратами підприємства є підвищення ефективності його роботи на основі застосування заходів, спрямованих на економію всіх видів ресурсів та максимізацію віддачі від них, при умові збереження, або підвищення якості продукції (робіт, послуг). Треба

пам'ятати, що ефективне управління витратами передбачає не тільки оперування кінцевим показником витрат. Важливим є збір, нагромадження, контроль і аналіз витрат не лише на стадії виготовлення продукції, а на усіх без винятку стадіях життєвого циклу продукту. Потрібно приділяти увагу прогнозуванню основних показників витрат, виявленню та усуненню негативних відхилень. Також ефективне управління витратами неможливе без детального вивчення структури витрат, питомої ваги кожної із її елементів. Разом з тим, зниження витрат виробництва не повинно негативно вплинути на якість продукції, ефективність виробництва.

Тому питання зниження витрат виробництва розглядають в сукупності з іншими важливими показниками ефективності господарювання. Управління витратами доцільно у всіх сферах діяльності підприємства й має велике значення та цінність для всіх місць виникнення і центрів витрат.

ТРУДОВИЙ РЕСУРС ЯК ОСНОВНИЙ АКТИВ КОМПАНІЇ

Олініченко І.В., гр. БАЗ-49М

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **О.А. Круглова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Для сучасного етапу розвитку глобальної економічної системи характерним є трансформаційні зміни від інноваційної економіки через економіку знань до креативної економіки. Світ швидко змінюється та змінюються технології.

Мінливість ринку та інновації свідчать про необхідність постійного розвитку персоналу компанії. Персонал стає найвищою цінністю для досягнення найкращих результатів діяльності компанії. З необхідністю модернізації основних засобів компанії необхідно виносити на перший план необхідність розвитку трудового активу для коректного використання інноваційних основних засобів.

Як у виробничому секторі, так й у торгівлі, людські взаємовідносини стають першочерговими. Компанії все більше відчують «кадровий голод»: все більше виникає потреба в кваліфікованих працівниках.

За результатами аналізу даних Державної служби статистики України у січні-березні 2019 року визначено, що кількість зареєстрованих безробітних становить 340,7 тис. од. та за аналогічний період кількість вакансій становить 100,0 тис. од., що може зменшити кількість безробітних на 30%.